

Ky dokument nuk është prova. Prova janë bajtët e ruajtur: HTML-ja e faqes, pamja e saj, dhe zinxhiri i hash-eve që i lidh. Kjo dëshmi është paraqitja e tyre, e prodhuar automatikisht. Verifikohet me kodin më poshtë **pa na pyetur ne**.

ARTIKULLI

TITULLI	Kuvendi, teatri politik ku qytetari paguan faturën
ADRESA	https://www.gazetatema.net/blogu-tema/kuvendi-teatri-politik-ku-qytetari-paguan-faturen-i589346
BURIMI	gazetatema.net
GJENDJA	online

KOHA

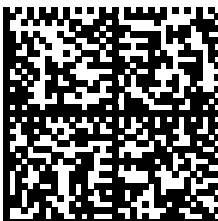
KAPUR NGA NE	30 shtator 2026, 11:49:20 UTC <i>Dritarja jonë e pasigurisë: ± 300 s — intervali me të cilin e kontrollojmë këtë burim.</i>
DEKLARUAR NGA PORTALI	30 shtator 2026, 11:43:00 UTC <i>Koha e deklaruar vjen nga pala që po vlerësohet. Ora jonë nuk preket prej saj, dhe të dyja shfaqen këtu të ndara.</i>

HASH-ET · SHA-256

PËRMBAJTJA	9284968bc16dd1f9ca14946531186a87d84869f898929824dcca1c5cf81bdd63
TEKSTI	9b48f8ee218a4dbc5cdedd8f7fba5ba1ce83810c9723e62948551ae86685dd1d
PAMJA	b7221255c218a536e042ca47bbcd3fd7e41855fc2ed4d8c1c39954fa0fb8f750

ZINXHIRI I PROVËS

KJO HYRJE	2ecf7e778a57a72df41e1acd7425e16dc18344abc8545d34013adcc25762f395
E MËPARSHMJA	—
RRËNJA MERKLE	745b21207f91557ead99483c8cdd33e03717c76c539c4ec1300749e376f65c08
ANKORIMI	submitted — dërguar, ende pa bllok <i>Deri te blloku, kjo provon integritetin, jo kohën.</i>

SKANOJE PËR TA VERIFIKUAR

Kodi të nxjerr te eksploruesi i STAMLES. Ai regjistër nuk është yni: nëse serveri ynë bie nesër, vula mbetet aty ku është.

Faqja tregon njërën nga tri gjendjet — **nuk u gjet**, **në radhë**, ose **e konfirmuar** me bllokun, rrënjën Merkle dhe transaksionin në Polygon. Krahazo hash-in që gjen atje me atë të shtypur më lart: nëse përputhen, kjo kapje ekzistonte para asaj ore, dhe ne nuk mund ta kishim ndryshuar pas saj.

<https://scan.stamles.eu/verify/2ecf7e778a57a72df41e1acd7425e16dc18344abc8545d34013adcc25762f395>

PAMJA E FAQES

Renderuar nga HTML-ja jonë e ruajtur, jo nga rrjeti. **Riprodhon kopjen tonë, jo pamjen e atëhershme:** stilet dhe imazhet e largëta mund të mos ekzistojnë më ose të kenë ndryshuar.

Motori: chromium-stored+assets · dritarja 1280×1024 px

- [Politika](#)
- [Sociale](#)
- [Kronika](#)
- [Ekonomia](#)
- [Editorial](#)
- [Antena](#)
- [Blog](#)
- [Rajoni](#)
- [Bota](#)
- [Kulturë](#)
- [Sport](#)
- [Lifestyle](#)
- [Hosteni](#)

English

Built and Monetized by

English

ie OSH ngre alarmin per koieren: Me pak raste, por 30% me shume vdekje qe nga '99Kuvendi, teatri politik ku qytetari paguan faturenNgordhja masive e peshqve ne reze/ fundit

Kuvendi, teatri politik ku qytetari paguan faturën

30 Shtator 2026, 13:43Blog Filip Çakuli

Kuvendi shqiptar nganjëherë të krijon përshtypjen e një shtëpie publike politike.

Qytetari paguan faturën, por nuk hyn në sallë.

Ai paguan taksat, paguan energjinë e institucionit, paguan rrogat e deputetëve, paguan administratën, paguan edhe kafënë që pihet gjatë seancave. Vetëm një gjë nuk i lejohet: të marrë pjesë në shfaqje.

Për të është rezervuar vetëm bileta e televizorit.

Dhe nga ekrani sheh përfaqësuesit e vet duke bërë gjithçka, përveç asaj për të cilën i ka votuar.

Në vend që të qajnë hallet e zonave të tyre, hanë njëri-tjetrin.

Njëri sulmon tjetrin. Tjetri ia kthen. Pastaj fillon gara e fjalorit. Nxirren nga magazina personale historitë, fyerjet, insinuatat dhe banalitetet. Foltorja e Kuvendit kthehet herë në tribunë politike, herë në ring boksi dhe herë në oborr pallati.

Në ndonjë moment, televizori duhet të mendojë seriozisht për një shirit poshtë ekranit:

“KUJDES: GJUHE E PAPËRSHTATSHME. +18.”

Jo se ka ndonjë film erotik. Është thjesht seanca plenare. Madje mund të shtohet edhe një paralajmërim tjetër:

“Prindërit këshillohen të mos i lënë fëmijët të ndjekin deputetët, pasi mund të mësojnë fjalë që nuk i kanë dëgjuar as në rrugicën e lagjes. Supozohet se politika është profesioni i dytë më i vjetër pas prostitucionit. Unë kam kuptuar që ai ka shumë ngjashmëri me profesionin e parë më të vjetër”. (Ronald Regan)

Dhe ndërkohë, jashtë kësaj shtëpie publike politike, qëndrojnë klientët e vërtetë të demokracisë.

Rrogëtari pret fundin e muajit, ndërsa rroga ka mbaruar disa ditë më parë.

Familja pret të mos i vijë pronari për qiranë.

Por asnjëri prej tyre nuk ka mikrofon në Kuvend.

Dhe vota, siç duket, ka një funksion shumë të veçantë në këtë sistem: shërben për të hapur derën e shtëpisë publike, pastaj qytetari nxirret jashtë. Siç e ka përcaktuar Makiaveli, politika nuk ka lidhje me moralin.

Nga njëra anë kemi paradën e sukseseve. Çdo gjë është historike. Çdo reformë është madhështore. Çdo statistikë është rekord. Çdo projekt është transformues.

Nga ana tjetër kemi varrimin e vendit. Gjithçka është skandal. Gjithçka është korrupsion. Gjithçka është dështim. Shqipëria, sipas kundërshtarëve, duket sikur është një vend që ka harruar të shembet vetëm ngaqë nuk ka gjetur ende kohë.

Dhe kështu, njëra palë prodhon lavdi, tjetra prodhon katastrofa.

Nga njëra anë del parfumi i suksesit; nga tjetra kundërmon kufoma e dështimit.

Deputetët po merren me njëri-tjetrin. Dhe kur argumentet mbarojnë, fillojnë bërrylat. Blllokohet foltorja.

Ndërpritet seanca. Kryetari i Kuvendit kërkon qetësi. Askush nuk qetësohet. Dhe sç ka thënë Aristoteli, “Karakteristikat e një politikani popullor; një zë i tmerrshëm, një edukim i keq dhe një sjellje vulgare”.

Pastaj vjen polici i padukshëm i demokracisë shqiptare: kartoni.

Ngrihet kartoni i shumicës. Dhe gjithçka merr fund.

Pas gjithë atij teatri, pas gjithë atyre fjalimeve, pas gjithë atyre sharjeve, pas gjithë atij spektakli që do ta kishte zili edhe një reality show, demokracia reduktohet në një pyetje elementare: Sa kartonë keni?

Nëse ke numrat, ke të drejtë.

Nëse nuk ke numrat, mund të bërtasësh deri nesër.

Kjo është ndoshta pjesa më groteske e gjithë historisë.

Sepse në demokraci qytetari duhet të jetë pronari. Këtu pronari paguan faturën, zgjedh stafin, i jep çelësat dhe pastaj rri jashtë derës duke dëgjuar zhurmën.

Brenda, stafi grindet për klientelën. Dhe në fund i thotë pronarit: “Mos u shqetëso. Gjithçka po bëhet për ty.”

Ky është momenti kur qytetari duhet të kontrollojë ku e ka lënë kontratën. Sepse ndoshta ka votuar për një Kuvend populli, ndërsa i kanë dorëzuar një shtëpi publike politike.

Faturën vazhdon ta paguajë vetë. “Mendoj se politika është një gjë tepër serioze për t’ua lënë në dorë politikanëve. (Sharl de Gol). / **Marrë nga Top Channel**

Lini një Përgjigje

Koment *

Emër *

POSTOJE KOMENTIN

[Progresi i Shqipërisë është i pakontestueshëm — por kujt vallë po i pengon kjo?](#)

11:30 Blog / 9 komente

[Frika me protestu kundër Kurtit](#)

10:55 Blog / 9 komente

[Protesta si qar i Ramës dhe Berishës](#)

18:34 Blog / 12 komente

Pamja këtu është e ri-koduar për ta futur në dokument. Artefakti autoritar është skedari WebP i ruajtur, dhe hash-i i tij është ai i shtypur te faqja e parë — pra dallimi është i verifikueshëm, jo i fshehur.